

Rinze Ijbema - Zondag 8.

[1] Onze God is één: Hij is de unieke, echte, ware God, Hij alleen. En Hij is drie, Vader, Zoon en Heilige Geest. Sommige mensen vinden dat moeilijk te begrijpen en gelijk hebben ze: dit is ook niet te begrijpen. Nu heb ik daar persoonlijk geen moeite mee. Ik vind het juist voor God pleiten dat ik Hem niet helemaal kan begrijpen. Hij is God, Hij staat boven mij, Hij gaat mij ver te boven. Logisch, als Hij werkelijk God is. En omdat de drie-eenheid van God zo wonderlijk is, zou een goede manier om Zondag 8 te behandelen een aanbiddingsdienst zijn. Geen gepraat, geen geredeneer, geen zoek naar vergelijkingen, maar gewoon, glorie aan God en Hem aanbidden.

Ik heb gekozen voor een andere invalshoek. Niet helemaal anders, want je merkt aan de liturgie dat we deze dienst ook veel aanbidden. Maar ik wil wel een preek houden over God de drie-een. Alleen dan inderdaad niet over de theorie, maar vanuit de invalshoek van wat het voor jou nu concreet betekent dat God Vader, Zoon en Heilige Geest is en zo jouw Schepper, Verlosser en Vernieuwer. Ik wil vanmiddag op zoek naar het werk van God, van Vader, Zoon en Heilige Geest, in jou en mij. En ik wil dat doen aan de hand van 1 Korintiërs 15.

[2] 1 Korintiërs 15. Het is goed om even de vraag waar het in dat bijbelgedeelte over gaat helder te hebben. Dat is de vraag naar het herleven van lijken. **[3]** Hoe kan het dat lijken herleven? Ik zeg het expres even gek, omdat als ik 'opstanding van de doden' zeg, ik dan woorden gebruik die je zo vaak hebt gehoord, dat ze je niet meer opvallen. En dan vind je het zomaar vreemd dat die geestelijke familieleden van ons van toen in Korinte daar vragen bij hebben. Opstanding van de doden? Dat hoort toch bij het abc van het geloof? En je hebt gelijk, daar hoort het bij, maar het is wel een wonder. Loop je op de Selwerderhof op de dag van Christus' verschijnen, worden al die lijken weer levend... Hé? Maar hoe kan dat dan? Wat zie ik dan voor me? Nou, precies, dat zijn dus de vragen die Paulus hier bespreekt. 'Hoe worden de doden opgewekt? Hoe zou hun lichaam eruit moeten zien?'

Nu is dat een vraag naar de toekomst, naar onze toekomst en naar de toekomst van broers en zussen die overleden zijn. Maar ik verklap je bij voorbaat: resultaten uit de toekomst hebben gevolgen voor je leven vandaag. Als jij vandaag te horen krijgt dat jij, zeker weten, over een half jaar een knots van een erfenis krijgt van een overleden oudoom in Amerika, je begrijpt het meteen: dan

ga je nu al plannen hoe je dat gaat uitgeven. En als je, ander voorbeeld, gepland hebt over een half jaar te trouwen, dan ga je daar nu al mee bezig. **[4]** Wat betekent dat vandaag? En dus verklap ik het alvast: wat Paulus te vertellen heeft over onze toekomst, is heel belangrijk voor vandaag.

[Tussen haakjes: wat dachten die Korintiërs dan zelf eigenlijk? Het is niet meer dan menselijk, als ze überhaupt moeite hadden zich iets voor te stellen bij het herleven van lijken. Tegelijk heb je gelijk: het geloof in Gods nieuwe wereld, vol van vernieuwde mensen, hoort wel bij het abc van het christelijk geloof. Het is een mogelijkheid dat ze niet twijfelden aan Gods nieuwe wereld, integendeel, dat ze juist verwachtten dat Christus binnenkort zou verschijnen. Waar ze dan een probleem mee hebben is wat er gaat gebeuren met broers en zussen die al overleden zijn. En mogelijk was hun conclusie: die worden overgeslagen. Alleen wie in leven is bij de wederkomst, zal leven op Gods nieuwe wereld. Probeer het hoofdstuk maar eens zo te lezen. Volgens mij kan het, dat Paulus zich tegen die vergissing, tegen die dwaalleer verzet.]

Goed. **[5]** Wat betekent het nu voor mij dat God de Vader Schepper is? Dat betekent dat deze wereld inclusief jouzelf werk van de Heer is. Één van de manieren waarop Paulus aantoont dat de lijken gaan herleven, is dat Paulus wijst op het feit dat die lijken voor hun dood hoorden bij God en bij Gods goede schepping. Jijzelf, kijk naar je handen, het zijn handen van God; luister naar je hart, het is een hart van God; stel je je hersenen voor, je brein is van God. In Psalm 139 zegt God het zelf: alles van je draagt het merk van God. **[6]** Natuurlijk is daar niet alles mee gezegd. Want het leven zuigt en dat lichaam van je rammelt aan alle kanten. Er is een verlossing nodig en daar kom ik zo op terug. Maar als jij 's morgens met je slaperige kop voor de spiegel staat en je kijkt op, wat je ziet is het beeld van God, de Vader, de Schepper. Jij bent door Hem gewild. Jij bent door Hem bedoeld. Jouw leven is een zinvol leven, zowaar als je hemelse Vader je Schepper is.

In dat bijbelgedeelte van 1 Korintiërs 15, moet je maar eens opletten, zie je Paulus zijn woorden over dit onderwerp ontzettend zorgvuldig kiezen – en dat doet hij consequent, in al zijn brieven. Hij noemt ons bestaan soms 'vlees' en soms 'lichaam.' Als Paulus het heeft over ons bestaan als 'vlees', dan gaat het in 9 van de 10 gevallen over het feit dat we zondig zijn. Heel ons bestaan, met hart en hoofd en handen, daar zit de schimmel van de zonde door. Vlees. Maar de oplossing van God is niet dat Hij dan heel je bestaan afschrijft. Je lichaam krijgt een nieuwe kans. Ja, je aardse leven is verrot door de zonde. Maar als Paulus het woord 'lichaam' gebruikt, bedoelt hij in 9 van de 10 gevallen niet dat je jezelf moet afschrijven. **[7]** Er is iets nodig, er is veel nodig, om van dit aan de aarde gebonden lichaam iets te maken wat het onvergankelijk maakt en net zo glorieus als Gods

oorspronkelijke bedoeling was. Het moet een hemels lichaam worden, een lichaam met kwaliteiten die passen bij God. Maar een lichaam blijft het. Het herleven van de lijken, de opstanding van het vlees: wie z'n hemelse Vader kent als z'n Schepper, die leeft met heel concrete hoop op een heel concrete nieuwe wereld waar jij heel concreet zult leven.

Alles goed en wel, maar dit leven van me is dus niet onvergankelijk. We gaan allemaal dood, vroeg of laat, tenzij inderdaad de Heer morgen terugkomt. Maar ook dan: dit leven is geen feest. 80% van wat ik doe breekt me bij de handen af en de 20% die lukt lijkt soms gewoon dom geluk. Heel frustrerend. Zolang ik goed gezond ben kan ik het fijn negeren, maar opeens wordt een vriend of vriendin van je ziek en de angst slaat je om het hart. En in plaats van dat ik mensen om me heen, zeg maar, hun leven de ruimte geef en voor groei zorg, ze zegen, ben ik zomaar een vloek en een rem op hun groei. En die dingen hangen samen, dat frustrerende van het leven, de doem van de dood en wie ik ben. Ik geloof niet dat ik heel vaak over zonde preek. **[8]** Laat ik het deze keer hardop zeggen: het is onze zonde die dingen kapot maakt, die voor die frustratie zorgt, die de dood over ons heeft afgeroepen. Het is niet de schuld van God, het is niet eens de schuld van kwade machten of de anderen. Het is mijn schuld, mijn schuld, mijn grote schuld.

En dus gaan we het hebben over God de Zoon, onze Verlosser. **[9]** Christus is werkelijk uit de dood opgewekt, als eerste van de lijken. Bij zijn graf zongen de engelen: Hij is hier niet, Hij is opgestaan, Hij leeft, Hij leeft! Hij was dood. Zijn handen, zijn altijd zegenende handen, lagen stil naast zijn lichaam. Zijn hart dat altijd overstroomde van liefde, het klopte niet meer. Zijn hersenen, vol van kennis en wijsheid, die cellen maakten geen contact meer. Zijn grote project om Gods nieuwe wereld te brengen was hopeloos gefrustreerd. Hij had zijn best gedaan, maar aan het eind haalden de gevolgen van de zonde Hem in. Maar wacht even. Wat gebeurt er als God zelf, God zonder zonde, een aards lichaam aanneemt, maar een lichaam dat dus geen vlees, geen door zonde verrot lichaam is? Dan gaat het knallen. Van tweeën één: of de macht van de zonde wint het en dan gaat ook dit lichaam ontbinden. Of de kracht van God gaat het winnen en dan wordt dit lichaam als eerste vernieuwd. God won. Christus heeft de dood overwonnen. **[10]** De dood zal verdwijnen, de vloek, de frustratie, de zonde. Want Christus is Koning.

Goed, wat zie jij daar vandaag dan van? Wat betekent het nu voor mij dat God de Zoon Verlosser is? Oké, dat betekent dat jij in jouw leven met lijden te maken krijgt. Sorry. Ik snap het als dat niet is wat je zou verwachten. Als God niet alleen je Schepper is maar ook je Verlosser, wat houdt Hem dan tegen om jou nu al een verlost leven te gunnen? En geloof me: Hij gunt het je met heel zijn

goddelijke Vaderhart. En geloof me: Hij gaat het je geven, door de kracht van zijn Geest, daar kom ik zo op terug. Maar het blijft een feit dat Christus de dood heeft overwonnen juist door te sterven. En Paulus heeft ontdekt dat als voor onze Heer de weg naar glorie moet gaan via het diepste lijden, dat dat dan kennelijk de weg is. Er moet van alles in jou sterven en er moet van alles aan jou sterven. En jij bent niet degen die kan bepalen wat dat voor jouw leven vandaag betekent. Paulus heeft ontdekt dat menselijke zwakheid en menselijk lijden manieren zijn waarop God zijn grootheid kan laten zien. **[11]** Het was *geen* wonder dat Job God loofde toen het hem voor de wind ging. Het was een wonder dat hij God niet vervloekte (al kwam hij er dichtbij, toen hij zijn geboortedag vervloekte), dat hij God niet vervloekte toen zijn hele leven kapot was. Als ik verslagen ben en toch tot God blijf roepen, dan ben ik het niet meer maar is het de kracht van God. Dus: door de Heer, en door Hem alleen.

Het is geen wonder als je God looft wanneer het je voor de wind gaat. Het is een wonder als je Hem blijft aanroepen als alles tegenzit. Dan is het de kracht van God. Dat is de Geest, dat is de wind van boven, de adem van Christus. Best wel ingewikkeld, wat Paulus zegt: ‘De eerste mens, Adam, werd een levend, aards wezen.’ Maar de laatste Adam werd een levendmakende geest.’ **[12]** De laatste Adam werd een levendmakende geest... Als je er een plaatje bij ziet, klopt het wel. Adam A z’n lichaam is geschapen uit klei, uit stof, uit aarde. En toen gaf God hem leven: pff, Hij blies de levensadem in zijn neus. Vergis je niet, zonder God geen leven. Maar tegelijk: dat van God gekregen leven van Adam A was nog niet vanzelf genoeg voor het leven 2.0, de nieuwe aarde die God al in gedachten had. Dat bleek ook toen Adam A zondigde: daar volgde de dood op. Dat is het eerste plaatje.

Dit is het tweede plaatje: een echte zoon van Adam A, namelijk Adam Z, Jezus van Nazareth, de Messias, begon ook als levend, aards wezen. Maar Adam Z (of Omega, als je wilt) was Zoon van God en dus kon zijn leven niet eindigen met de dood. Maar als de dood niet het einde is, dan is het leven het einde, maar als het leven het einde is, is het ook een nieuw begin. Daar blijkt zowaar het kruis de boom van het leven te zijn. En zoals sinds Adam A de dood in onze genen zit, zo zit sinds Adam Z het leven – niet in onze genen van het verleden, maar in onze genen van de toekomst. Wat betekent het nu voor mij dat God de Geest Vernieuwer is? **[13]** Hij zorgt dat resultaten uit de toekomst gevolgen hebben voor je leven vandaag.

Juist als het over de Geest gaat, is het goed om geen misverstanden te krijgen. Je moet niet denken dat de vernieuwing van de Geest alleen te maken heeft met je ziel of met spiritualiteit of met je geest. Zo waar als de Vader jouw lichaam heeft gewild en geschapen, zowaar als de Zoon een

lichaam als dat van ons door de dood heen heeft gesleept, zowaar gaat de Geest dit hele bestaan van ons vernieuwen, hart en hoofd en handen. Het zal anders zijn, want: dit lichaam en dit leven van me wordt *vernieuwd*. Maar: het is *dit lichaam* en *dit leven* dat wordt vernieuwd. **[14]** De theoloog die daar vandaag keer op keer op hamert is eentje die ik wel vaker heb genoemd, N.T. Wright. Ik heb sowieso veel aan hem te danken voor deze preek. En dat wilde ik even hardop zeggen.

En wat is dan de conclusie van dit hele verhaal? Ik denk gewoon de conclusie van Paulus: **[15]** ‘Kortom, geliefde broeders en zusters, wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.’ Resultaten uit de toekomst hebben gevolgen voor je leven vandaag. Paulus vraagt je om je inzet voor **[16]** *het werk van de Heer*, dat is het werk van God de Vader, de Schepper. Natuurlijk kom je op zondag in de kerk, al was het alleen al om God te aanbidden. Maar zowaar als de Vader de Schepper is *van* je hele leven vraagt Hij je om je inzet *met* je hele leven. Dat doe je als je werkt voor je brood en dat van mensen om je heen. Dat doe je als je bidt voor je bureu en je stad. Dat doe je door je aandacht voor iedereen met wie de Heer je in contact brengt. Dat is de inzet voor het werk van de Heer, de Schepper.

‘Zet je in voor het werk van de Heer, in het besef dat *door de Heer* uw inspanningen nooit tevergeefs zijn.’ *Door de Heer*, **[17]** dat is door de Zoon, de Verlosser. Als je kijkt naar het resultaat van je werk, raak je zomaar gefrustreerd. Als je geconfronteerd wordt met je eigen zondige hart, zijn je inspanningen nog uitzichtlozer. En dan begin ik maar niet over de dood. Wat je nodig hebt is een Verlosser, die er zijn hand niet voor omdraait om jouw zwakheid en de gevolgen van jouw zonden om te toveren in gelegenheden om zijn genade te laten zien. En dat maakt Hij hard door de Geest. **[18]** Jouw inspanningen voor de Heer door de Heer zijn *niet tevergeefs* door de Geest, de Vernieuwer. Wat ga jij verrast opkijken als de Heer verschijnt en de Geest staat te dansen om jouw de gevolgen van jouw werk en jouw gebeden en jouw aandacht voor anderen te laten zien. En zeg nu zelf: als dat de toekomst is, die jouw drie-ene God voor je klaar heeft liggen, hoe gaaf wordt het dan om je vandaag en morgen en overmorgen in te zetten? Ik zeg het je: gaaf.

Amen.